

В. П. Кушпіт

Навчально-науковий інститут права та психології
Національного університету “Львівська політехніка”,
кандидат юридичних наук, доцент
кафедри кримінального права і процесу

І. І. Циліорик

Навчально-науковий інститут права та психології
Національного університету “Львівська політехніка”,
асистент кафедри кримінального права і процесу

ПРО СЛІДЧОГО СУДДЮ ЯК СУБ’ЄКТА ЗДІЙСНЕННЯ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ

© Кушпіт В. П., Циліорик І. І., 2016

Розглянуто наукові підходи щодо розуміння нового суб’єкта кримінального судочинства – слідчий суддя. Досліджено історію розвитку слідчого судді. Проаналізовано зарубіжний досвід правового регулювання судового контролю.

Ключові слова: слідчий суддя, кримінально-процесуальний кодекс, слідчі дії, кримінальне провадження, досудове розслідування.

В. П. Кушпіт, І. І. Циліорик

О СЛЕДСТВЕННОМ СУДЬЕ КАК СУБЪЕКТЕ ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ СУДЕБНОГО КОНТРОЛЯ

В статье рассматриваются научные подходы к пониманию нового субъекта уголовного судопроизводства – следственный судья. Исследована история развития следственного судьи. Проанализирован зарубежный опыт правового регулирования судебного контроля.

Ключевые слова: следственный судья, уголовно-процессуальный кодекс, следственные действия, уголовное производство, досудебное расследование.

V. Kushpit, I. Cilyurik

ABOUT INVESTIGATING JUDGE HOW SUBJECT OF JUDICIAL REVIEW

In the article scientific approaches to understanding the new subject of criminal proceedings – the investigating judge. Studied the history of the investigating judge. The foreign experience of legal regulation of judicial review.

Key words: investigating judge, Code of Criminal Procedure, investigations, criminal proceedings, pre-trial investigation.

Постановка проблеми. Поява нового суб’єкта кримінального судочинства – слідчого судді пов’язана із перебудовою процесуальних інститутів на основі засади змагальності кримінального провадження, одним із результатів якої є суттєве розширення сфери судового контролю за

досудовим розслідуванням. Уперше процесуальний закон пронизав ідеєю змагальності не лише стадію судового розгляду, а усі без винятку стадії кримінального провадження. У цьому контексті суттєвого реформування зазнав процесуальний механізм оскарження рішень, дій, бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування. Щоправда, цей механізм не є цілком новим для українського кримінального провадження, адже функціонував ще за Кримінально-процесуальним кодексом України 1960 року, який було доповнено відповідними нормами під час “малої” судової реформи 2001 року. Але судовий контроль поширювався лише на такі акти (постанови) органу дізнання, слідчого, прокурора: про відмову в порушенні кримінальної справи, про порушення кримінальної справи та про її закриття. Новий процесуальний закон значно розширив перелік рішень, дій чи бездіяльності, що можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, а також коло учасників кримінального провадження, наділених правом на подання таких скарг.

Аналіз дослідження проблеми. В умовах чинності КПК 1960 р. комплексні дослідження інститут судового контролю на досудовому розслідуванні провели такі вчені, як: І. В. Гловюк, І. І. Зарева, В. В. Ринда, Ю. В. Скрипіна, А. Р. Туманянц, Г. В. Федотова, Л. В. Черечукіна та О. Г. Шило.

Інститут слідчого судді в Україні після прийняття 13 квітня 2012 року Кримінального процесуального кодексу України став об’єктом активних дискусій учених-процесуалістів. Спеціальні дослідження аспектів судового контролю за досудовим розслідуванням провели Д. М. Велигура, А. Б. Касумова, В. В. Косов та С. О. Пшенічко.

Мета дослідження полягає у дослідженні проблематики судового контролю за досудовим розслідуванням.

Виклад основного матеріалу. Слідчий суддя є новим суб’єктом кримінального судочинства, на якого покладено здійснення судового контролю за досудовим розслідуванням. Вчені процесуалісти, такі як В. Д. Бринцев, В. Т. Маляренко, М. А. Маркуш, О. Г. Шило, А. Р. Туманянц, неодноразово висловлювали свої пропозиції щодо розширення дії інституту судового контролю та запропонували ввести у кримінальний процес спеціального суб’єкта судового контролю – судового слідчого, судді з контролю за слідством або ж слідчого судді. Більшість процесуалістів дійшли згоди, що незалежно від його назви, інституційної приналежності та обсягу повноважень, таким суб’єктом має бути носій судової влади [1, с. 9; 2, с. 696–697; 3, с. 166–169; 4, с. 91–93; 5, с. 230–231, 234–235; 6, с. 231; 7, с. 897, 899, 900].

Суб’єкти судового контролю мають тривалу історію розвитку. Вперше фігура слідчого судді була введена у Франції у 1808 році, а пізніше цей інститут перейняли багато держав Європи [8, с. 342], хоча ще до кодифікації французького кримінального процесу у Франції та частині 37 Німеччини діяли судді, які відповідали за розслідування, дослідження доказів та формулювання остаточного обвинувачення [48, с. 10]. У літературі зазначено, що ще за часів Російської імперії у період судової реформи 1864 року було введено словосполучення “судовий слідчий” [9, с. 89]. Однак необхідно уточнити, що правова природа таких суб’єктів як слідчий суддя та судовий слідчий є різною. Відповідно до п. 18 ч. 1 ст. 3 КПК, слідчим суддею є суддя, до повноважень якого належить здійснення судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні, натомість судовий слідчий є особливою посадовою особою судового відомства, особисто провадить слідчі дії, є піднаглядним прокуратурі під час провадження попереднього слідства [10, с. 448, 449].

Для повноти дослідження необхідно проаналізувати зарубіжний досвід правового регулювання судового контролю.

У Кримінально-процесуальному кодексі Республіки Білорусь ч. 2 ст. 139 суд за місцем розслідування кримінальної справи або розгляду заяви чи повідомлення про злочин може розглядати скарги на такі рішення органу кримінального переслідування: 1) на відмову у порушенні

кримінальної справи; 2) про припинення попереднього розслідування кримінальної справи, кримінального переслідування; 3) про відмову у порушенні провадження за нововиявленими обставинами.

Важливо наголосити, що перелічені вище рішення нарівні із судом можуть бути оскаржені і прокурором. Окрім цього, у порядку ст. 143 КПК РБ до суду можна оскаржити затримання, застосування запобіжного заходу у вигляді взяття під варту чи домашнього арешту, продовження строку тримання під вартою чи домашнього арешту [11].

Кримінально-процесуальний кодекс Республіки Молдова (далі – КПК РМ) регламентує такого суб'єкта, як суддя з кримінального переслідування, який у п. 24 ч. 1 ст. 6 КПК РМ визначається, як суддя, наділений функціями кримінального переслідування, а також судового контролю за процесуальними діями, що здійснюються під час кримінального переслідування. Згідно з ст. 313 КПК РМ оскарженню підлягають: 1) відмова органу кримінального переслідування: а) у прийнятті скарги чи повідомлення про готування чи вчинення злочину; б) у задоволенні клопотань у встановлених законом випадках; в) розпочати кримінальне переслідування; 2) постановою про припинення кримінального переслідування чи про припинення кримінального провадження, чи про виведення особи з-під кримінального переслідування; 3) інші дії, що заторкують конституційні права та свободи особи. Також суд розглядає заяви про прискорення кримінального переслідування [12].

У Бельгії слідчий суддя провадить досудове слідство у найрезонансніших справах. Участь слідчого судді надає провадженню більшої змагальності [13, с. 2, 3, 8]. Слідчий суддя може розпочати слідство лише на підставі запиту прокурора, а в подальшому не може вийти за його межі [13, с. 12]. Слідчий суддя уповноважений давати вказівки органам поліції про проведення слідчих дій [13, с. 12], керувати досудовим слідством та видавати ордер на арешт чи обшук [13, с. 13].

У Федеративній Республіці Німеччині за необхідності проведення слідчих дій, що передбачають застосування примусу, прокурор звертається з клопотанням до дільничого суду, у районі якого буде проводитись слідча дія. (ст.162 КПК ФРН) [14, с. 2]. Згідно з ч. 2 ст. 162 КПК ФРН слідчий суддя під час розгляду такого клопотання повинен дослідити, чи слідча дія дозволена законом, а також врахувати обставини справи [16].

Слідчий суддя діє і за Кримінальним процесуальним кодексом Французької Республіки (далі – КПК Французької Республіки). Згідно з ч. 1 ст. 50 КПК Французької Республіки, слідчий суддя обирається з-поміж суддів суду та призначається згідно з формальними правилами, встановлених для призначення суддів. Згідно з ч. 1 ст. 80 КПК Французької Республіки, слідчий суддя може провадити розслідування лише відповідно до подання окружного прокурора [17].

За КПК Французької Республіки слідчий суддя має такі повноваження: як і прокурор залучати для надання допомоги голів округів, технічний персонал водних та лісових адміністрацій, поліцейських у сільській місцевості (ст. 25), створювати тимчасові групи із судових поліцейських та службовців митних органів для документування та розкриття відповідних злочинів, наглядати за їх діяльністю, призначати голів цих груп (ч. 2 ст. 28-1), проводити будь-яку слідчу дію задля встановлення доказів як вини, так і невинуватості (ч. 1 ст. 81), скерувати слідче доручення будь-якому судді того суду, у якому він працює, будь-якому слідчому судді чи судовому поліцейському для проведення необхідних слідчих дій у межах 42 їхніх територіальних юрисдикцій (ч. 1 ст. 151), залучити експерта та наглядати за його роботою (ст. 156), а також інші повноваження [17]. Слідчий суддя також вправі застосувати один або декілька із 16 запобіжних заходів до особи (заборона покидати певну територію, заборона відвідувати певні місця, вказані слідчим суддею, заборона займатися певними видами діяльності, зобов'язання пройти курс лікування, зобов'язання утримуватися від контактів з певними особами тощо), доповнити, замінити чи скасувати їх [18, с. 353]. Задля заохочення командної роботи слідчих суддів з 1 березня 2008 року у Франції запрацював 91 слідчий центр, які розслідують складні справи [18, с. 17, 30].

КПК Французької Республіки регламентує судовий контроль також і за рішеннями слідчого судді, а також ще одного суб'єкта – судді, уповноваженого вирішувати питання про досудове ув'язнення. Апеляційному оскарженню підлягають такі рішення слідчого судді: ухвалені

за клопотанням особи, про визнання її потерпілою (ст. 87 КПК); про відхилення клопотання сторін про призначення додаткової чи повторної експертизи (ч. 4 ст. 167 КПК), а також інші рішення [16].

Кримінальний процес у Грузії здійснюється на принципах рівноправності та змагальності сторін [18, с. 16], хоча сторона захисту не вправі клопотати про проведення “таємних слідчих дій, обшуку та виїмки” [18, с. 43]. Дослідники критично ставляться до вилучення із сфери судового контролю дискреційних повноважень прокурора щодо початку та припинення кримінального переслідування, у зв’язку із здійсненням котрих скаргу можна подавати лише один раз прокурору вищого рівня, що, зокрема, “значно погіршує правове становище потерпілого” [19].

Компетенція слідчого судді в Україні поширюється лише на стадію досудового розслідування, оскільки згідно з ч. 2 ст. 303 КПК скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора (ніж зазначені у ч. 1 ст. 303 КПК. – Д. К.) не розглянуто під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді. Таким судом згідно з п. 22 ч. 1 ст. 3 КПК є районний, районний у місті, міський та міськрайонний суд, який має право ухвалити вирок або постановити ухвалу про закриття кримінального провадження.

Кримінально-процесуальний кодекс РРФСР 1922 р., який діяв і в Україні, як КПК УСРР 1922 р., закріпив інститут судових слідчих, що діяли під контролем суду і під наглядом з боку прокуратури. Проте, вже в 1923 р. судовий контроль був замінений прокурорським наглядом, а у 1928 р. слідчі передаються у повне адміністративне підпорядкування органам прокуратури [8, с. 343]. У кримінальному судочинстві радянського періоду так само не було слідчого судді, а судовий контроль за досудовим розслідуванням, як вже зазначено, фактично з’явився лише у 2001 році. Так, оскарженню підлягали такі рішення: 1) постанова про відмову в порушенні кримінальної справи (ст. 236-1 КПК 1960 р.); 2) постанова про закриття кримінальної справи (ст. 236-6 КПК 1960 р.) та 3) постанова про порушення кримінальної справи (ст. 236-7 КПК 1960 р.). КПК із зазначеного переліку зберіг лише можливість оскарження постанови прокурора про закриття кримінального провадження (п. 4 ч. 1 ст. 303), що пов’язано із відступом від інституту порушення і відмови у порушенні кримінальної справи та закріпленням обов’язку слідчого, прокурора розпочати досудове розслідування на підставі кожної поданої їм заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення. В умовах чинності КПК 1960 р. у процесуальній літературі наголошено на необхідності розширення меж судового контролю [20, с. 148].

Правовий статус слідчого судді зумовлений двома чинниками: 1) він є професійним суддею, тобто на нього поширюється дія відповідних положень Конституції України та Закону України “Про судоустрій і статус суддів” [21]; 2) оскільки слідчий суддя є суб’єктом винятково кримінального судочинства, його процесуальний статус визначається різними нормами КПК.

У світлі останньої тези В. В. Косов вважає недоліком відсутність у процесуальному законі окремого положення, що б визначило процесуальний статус слідчого судді [8, с. 62], та запропонував проект такої статті, хоча і формулює її невичерпно [8, с. 81–82]. Така ситуація не впливає на здійснення своїх повноважень слідчими суддями, як і судом під час судового провадження, процесуальний статус якого так само врегульований різними нормами, а закріпити у одній статті вичерпний перелік прав та обов’язків слідчого судді вкрай складно, що пояснюється різноплановістю його процесуальної діяльності. В Україні слідчий суддя обмежений лише здійсненням судового контролю, тоді як у Франції він додатково здійснює функцію нагляду та процесуального керівництва досудовим розслідуванням, тобто зазначені правові моделі концептуально відрізняються. Враховуючи викладене, варто погодитися із висновком К. Г. Горелкіної, що континентальна модель інституту слідчих суддів, до якої належить і українська модель, на відміну від англосаксонської, “характеризується тим, що слідчий суддя наділений досить широкими повноваженнями саме на досудовому провадженні” [22, с. 18].

На нашу думку, запровадження інституту слідчого судді в Україні є позитивним кроком. Проте справа зовсім не у назві цього суб’єкта, який у різних державах називається по-різному, хоча часто виконує і схожі функції, а саме у його сутності.

Потенціал слідчого судді зумовлюється такими чинниками: 1) організаційною, матеріальною та процесуальною самостійністю від інших органів державної влади, 45 від сторін провадження, відтак він не відповідає за стан боротьби зі злочинністю; 2) він здійснює свої повноваження постійно, адже обирається на тривалий строк (згідно з ч. 5 ст. 21 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” – на строк не більше від трьох років з можливістю повторного переобрання), чим забезпечується його висока фаховість та значний досвід здійснення судового контролю; 3) здійснення ним повноважень із судового контролю враховується при розподілі судових справ та має пріоритетне значення (ч. 5 ст. 21 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”), а тому він володіє також і часовим ресурсом, що позитивно впливає на якість судового контролю; 4) згідно з ч. 1 ст. 76 КПК, якщо він брав участь у кримінальному провадженні під час досудового розслідування, він не має права брати участі у цьому ж провадженні у суді будь-якої інстанції, а тому у майбутньому не буде у будь-який спосіб зобов’язаний власними рішеннями, що робить його незалежнішим та дозволяє якомога якісніше здійснювати свої повноваження; 5) саме суд є авторитетом, покликаним вирішувати різноманітні правові спори, тому його остаточне рішення, як нейтрального арбітра, повинно задовольнити як органи державної влади, так і інших суб’єктів кримінального провадження. Наведені якості не притаманні ні відомчому контролю, ні прокурорському нагляду за законністю та обґрунтованістю рішень, дій та бездіяльності органів досудового розслідування.

Треба зауважити, що слідчий суддя під час вирішення спірного питання спиратиметься на обставини провадження та закон, тоді як, наприклад, прокурор керуватиметься ще й практичною доцільністю, процесуальними та відомчими інтересами, від яких складно абстрагуватися.

Варто наголосити на таких властивостях діяльності слідчого судді: 1) він не інакше, як на підставі скарги учасника кримінального провадження може давати оцінку правомірності рішень, дій чи бездіяльності органу досудового розслідування чи прокурора (виняток становлять повноваження, передбачені ст. 206 КПК), а до цього моменту він повинен залишатися осторонь провадження; 2) він не може будь-яким чином підміняти сторони провадження. Так, А. Н. Халіков, А. П. Гуськова та Н. Г. Муратова застерігають проти надмірного (поза чіткими межами закону) втручання суду у досудове розслідування, що “виключає доступ до правосуддя” та “паралізує” досудове розслідування [22, с. 53; 23, с. 137]; 3) слідчий суддя, вирішуючи скарги, завжди діє ретроспективно та не може перебрати на себе повноваження прокурора чи керівника органу досудового розслідування, планувати та змінювати хід кримінального провадження. Процесуальний закон не встановлює, хто з учасників провадження зобов’язаний доказувати обставини, викладені у скарзі, як і не встановлює кола обставин, що підлягають доказуванню.

Слідчий суддя є головуючим у судовому засіданні під час розгляду скарги, відповідно на нього поширюється дія ст. 321 КПК. Одним із обов’язків головуючого у судовому засіданні є спрямування судового розгляду на забезпечення здійснення учасниками кримінального провадження їхніх процесуальних прав і виконання ними обов’язків. Як вище наведено, слідчий суддя повинен діяти в межах питань, винесених на його розгляд сторонами, чим частково окреслюються межі перевірки за скаргою. Однак не менш важливим параметром меж є глибина перевірки за скаргою. Передусім суд повинен перевірити та дати правову оцінку аргументам, викладеним у скарзі учасника провадження. Факт подання скарги свідчить про те, що, на думку учасника провадження, певне рішення, дія чи бездіяльність слідчого або прокурора є незаконними. Слідчий суддя повинен всебічно перевірити відповідні обставини та прийняти законне рішення. Це зобов’язує слідчого суддю шляхом повідомлення забезпечити слідчому, прокурору можливість бути присутніми під час судового розгляду та висловити свою позицію щодо скарги, зобов’язати їх подати слідчому судді необхідні матеріали кримінального провадження з метою їх вивчення та правової оцінки в контексті скарги. Необхідність вибору між суперечливими позиціями сторін породжує обов’язок слідчого судді вичерпно їх вивчити та проаналізувати. Для цього слідчий суддя проводить комплекс організаційних заходів.

Висновки. Отже, ми з’ясували, що питання щодо визначення розуміння слідчого судді як нового суб’єкта кримінального судочинства, є актуальними для подальшого вивчення.

Судовий контроль за досудовим розслідуванням – це законодавчо регламентована діяльність у визначених межах спеціального суб'єкта – слідчого судді з метою перевірки дотримання прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні.

1. Бринцев В. Досудове слідство: судовий слідчий чи “следственный судья”? [Текст] / В. Бринцев // *Право України*. – 1997. – № 7. – С. 7–9. 2. Грошевий Ю. Проблеми удосконалення законодавства, що регулює кримінально-процесуальну діяльність [Текст] / Ю. Грошевий // *Вісник Академії правових наук України*. – 2003. – № 2 (33) – 3 (34). – С. 686–698. 3. Маляренко В. Т. Реформування кримінального процесу України в контексті європейських стандартів. Теорія, історія і практика [Текст] : монографія / В. Т. Маляренко. – К. : Концерн “Видавничий дім “Ін Юре”, 2004. – 544 с. 4. Маркуш М. А. Принцип змагальності в кримінальному процесі України [Текст] : монографія / М. А. Маркуш. – Харків : Видавець СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2007. – 208 с. 5. Шило О. Г. Теоретико-прикладні основи реалізації конституційного права людини і громадянина на судовий захист у досудовому провадженні в кримінальному процесі України [Текст] / О. Г. Шило. – Х. : Право, 2011. – 472 с. 6. Шило О. Г., Маринів В. І. Проблеми підвищення ефективності судового контролю за обмеженням конституційних прав людини в кримінальному судочинстві [Текст] / О. Г. Шило, В. І. Маринів // *Судова реформа в Україні: проблеми і перспективи* : матер. наук.-практ. конф., 18–19 квітня 2002 р., м. Харків / Редкол.: Сташиш В. В. (голов. ред.) та ін. – К. ; Х. : Юрінком Інтер, 2002. – С. 229–232. 7. Туманяц А. Р. Слідчий суддя як суб'єкт реалізації судових функцій у досудовому провадженні [Електронний ресурс] / А. Р. Туманяц // *Форум права*. – 2011. – № 2. – С. 896–901. – Режим доступу: http://nbiv.gov.ua/jpdf/FP_index.htm_2011_2_146.pdf 8. Косов В. В. Суд (суддя) як суб'єкт судово-контрольної діяльності у досудових стадіях кримінального процесу [Текст] / В. В. Косов // *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Е. О. Дідоренка*. – 2011. – № 8 (спеціальний випуск). – С. 338–345. 9. Міщенко С. М. Слідчий суддя як суб'єкт реалізації судового контролю під час здійснення досудового розслідування: окремі аспекти [Текст] / С. М. Міщенко // *Часопис цивільного і кримінального судочинства*. – 2012. – № 6 (9). – С. 88–96. 10. Фойницький І. Я. Курс уголовного судопроизводства [Текст] : в 2 т. / І. Я. Фойницький. – Санкт-Петербург : Альфа, 1996. Т. 1. – Санкт-Петербург, 1996. – 552 с. 11. Кримінально-процесуальний кодекс Республіки Казахстан [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://online.zakon.kz/Document/?doc_id=1008442. 12. Кримінально-процесуальний кодекс Республіки Молдова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lex.justice.md/viewdoc.php?action=view&view=doc&id=326970&lang=2>. 13. Стойко Н. Г. Уголовный процесс Англии и Уэльса, Бельгии и Дании: сравнительно-правовой аспект [Текст] / Н. Г. Стойко, А. С. Шагинян. – Красноярск, 1997. – 82 с. 14. Самарын В. І. Кримінальні процеси Федеративної Республіки Німеччина: порівняльний дослідження і порівняльні розгляди справ судом [Електронний ресурс] / В. І. Самарын. – 16 с. – Режим доступу: http://www.law.bsu.by/pub/11/samaryn_3_3.pdf. 15. The German Code of Criminal Procedure [Electronic resource]. – Mode of access: http://www.gesetze-im-internet.de/englisch_stpo/englisch_stpo.html. 16. Кримінальний процесуальний кодекс Французької Республіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.legifrance.gouv.fr/content/download/1958/.../3/.../Code_34.pdf. 17. Гуценко К. Ф. Уголовный процесс западных государств [Текст] : изд. 2-е, доп. и испр. / К. Ф. Гуценко, Л. В. Головкин, Б. А. Филимонов. – М. : Зеркало-М, 2002. – 528 с. 18. Путеводитель по новому Уголовно-процессуальному кодексу Грузии [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.legalaid.ge/cms/site_images/UNDP%20brochures/rus/CPC_RUS.pdf. 19. Мепаришвили Г. Новый Уголовно-процессуальный кодекс Грузии: реформа или контрреформа? [Електронний ресурс] / Г. Мепаришвили, И. Чхеидзе. – Режим доступу: http://ru.saqinform.ge/index.php?option=com_content&view=article&id=1388:2010-11-17-08-20-56&catid=37:interviu1 &Itemid=396#axzz3bBatqP00. 20. Курільчук І. Деякі проблеми судового контролю у кримінальному процесі України [Текст] / І. Курільчук // *Підприємництво, господарство і право*. – 2007. – № 11. – С. 146–148. 21. Закон України “Про судоустрій і статус суддів” від 07 липня 2010 року № 2453-VI [Електронний ресурс] // Офіційний веб-портал Верховної Ради України. – Режим доступу:

<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>. 22. Горелкіна К. Г. Особливості процесуального статусу слідчого судді: порівняльний аналіз [Текст] / К. Г. Горелкіна // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 2. – С. 14–19. 23. Халиков А. Особенности института судебного обжалования в досудебном производстве [Текст] / А. Халиков // Российская юстиция. – 2003. – № 7. – С. 52–54. 24. Гуськова А. П. Судебное право: история и современность судебной власти в сфере уголовного судопроизводства [Текст] : монография / А. П. Гуськова, Н. Г. Муратова. – М. : ИГ “Юрист”, 2005. – 176 с.

REFERENCES

1. Bryntsev V. *Dosudove slidstvo: sudovyy slidchyy chy “sledstvennyj sud’ja”?* [Pre-trial investigation, the coroner or “investigatory Judge”?]. *Pravo Ukrayiny – Right Ukraine*, 1997, Vol. 7, pp. 7–9. 2. Hroshevyu Yu. *Problemy udoskonalennya zakonodavstva, shcho rehulyuye kryminal'no-protseual'nu diyal'nist'* [The problems of legislation regulating the activity of Criminal Procedure], *Visnyk Akademiyi pravovykh nauk Ukrayiny – Journal of the Academy of Sciences of Ukraine*, 2003, Vol. № 2 (33) – 3 (34), pp. 686–698. 3. Malyarenko V. T. *Reformuvannya kryminal'noho protsesu Ukrayiny v konteksti yevropeys'kykh standartiv. Teoriya, istoriya i praktyka* [Tekst] : monohrafiya [Reform of the criminal process of Ukraine in the context of European standards. The theory, history and practice], Kiev, Kontsern “Vydavnychyy dim “In Yure” Publ., 2004, 544 p. 4. Markush M. A. *Pryntsyp zmahal'nosti v kryminal'nomu protsesi Ukrayiny* [Tekst] : monohrafiya [The principle of adversarial criminal proceedings in Ukraine], Kharkiv, Vydavets' SPD FO Vapnyarchuk N. M. Publ., 2007, 208 p. 5. Shylo O. H. *Teoretyko-prykladni osnovy realizatsiyi konstytutsiynoho prava lyudyny i hromadyanyna na sudovyy zakhyst u dosudovomu provadzhenni v kryminal'nomu protsesi Ukrayiny* [Tekst] [Theoretical and applied bases of the constitutional human and civil rights to judicial protection in pre-trial proceedings in the criminal process Ukraine], Kharkiv, Pravo Publ., 2011, 472 p. 6. Shylo O. H., Maryniv V. I. *Problemy pidvyshchennya efektyvnosti sudovoho kontrolyu za obmezhenyamy konstytutsiynykh prav lyudyny v kryminal'nomu sudochynstvi* [Tekst] [The problems of efficiency of judicial control over restriction of constitutional rights in criminal proceedings], Kiev, Kharkiv Yurinkom Inter Publ., 2002, pp. 229–232. 7. Tumanyants A. R. *Slidchyy suddya yak sub“yekt realizatsiyi sudovykh funktsiy u dosudovomu provadzhenni* / A. R. Tumanyants [As an investigating judge and judicial functions in pre-trial proceedings], *Forum prava – Law Forum*, 2011, Vol. № 2, pp. 896–901. 8. Kosov V. V. *Sud (suddya) yak sub“yekt sudovo-kontrol'noyi diyal'nosti u dosudovykh stadiyakh kryminal'noho protsesu* [Tekst] / V. V. Kosov [The court (judge) as the subject of judicial control in the pre-trial stage of criminal proceedings], *Visnyk Luhans'koho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav im. E. O. Didorenka – Bulletin of Lugansk State University Interior named EO Didorenka*, 2011, Vol. 8, pp. 338–345. 9. Mishchenko S. M. *Slidchyy suddya yak sub“yekt realizatsiyi sudovoho kontrolyu pid chas zdiysnennya dosudovoho rozsliduvannya: okremi aspekty* [Tekst] / S. M. Mishchenko [Investigative judge as an implementation of judicial review in the course of the preliminary investigation of issues], *Chasopys tsyvil'noho i kryminal'noho sudochynstva – Journal of civil and criminal justice*, 2012, Vol. 6 (9), pp. 88–96. 10. Fojnickij I. Ja. *Kurs ugolovnoho sudoproizvodstva* [Tekst] : v 2 t. / I. Ja. Fojnickij [Criminal justice course], Saint Petersburg Publ., 1996, 552 p. 11. *Criminal Procedure Code of the Republic of Kazakhstan*. Available at: http://online.zakon.kz/Document/?doc_id=1008442. 12. *Criminal Procedure Code of the Republic of Moldova*. Available at: <http://lex.justice.md/viewdoc.php?action=view&view=doc&id=326970&lang=2>. 13. Stoyko N.H. *Ugolovnyj protsess Anhlyy y Ujel'sa, Bel'hyy y Danyy: sravnytel'no-pravovoy aspekt* [Tekst] / N.H. Stoyko, A.S. Shahynyan [Criminal proceedings in England and Wales, Belgium and Denmark: comparative legal aspect], Krasnoyarsk Publ., 1997, 82 p. 14. Samaryn V. I. *Kryminal'ny pracjes Fedjeratyjnaj Rjespubliki Germanija: papjarjednjae rassledavanne i papjarjedni razgljad spravy sudom*. Available at: http://www.law.bsu.by/pub/11/samaryn_3_3.pdf. 15. *The German Code of Criminal Procedure*. Available at: http://www.gesetze-im-internet.de/englisch_stpo/englisch_stpo.html. 16. *The Criminal Procedure Code of the Republic of France*. Available at: www.legifrance.gouv.fr/content/download/1958/.../3/.../Code_34.pdf. 17. Gucenko K.F. *Ugolovnyj process zapadnyh gosudarstv* [Tekst] : izd. 2-e, dop. i ispr. / K. F. Gucenko, L. V. Golovko, B. A. Filimonov

[*Criminal proceedings Western states*], Moscow, Zerkalo-M Publ., 2002, 528 p. 18. *Guide to the new Criminal Procedure Code of Georgia*. Available at: http://www.legalaid.ge/cms/site_images/UNDP%20brochures/rus/CPC_RUS.pdf. 19. Meparishvili G. *Novyj Ugolovno-processual'nyj kodeks Gruzii: reforma ili kontrreforma?* [*The new Criminal Procedure Code of Georgia: reform and counter-reform?*]. Available at: http://ru.saqinform.ge/index.php?option=com_content&view=article&id=1388:2010-11-17-08-20-56&catid=37:interviu1&Itemid=396#axzz3bBatqP00. 20. Kuril'chuk I. *Deyaki problemy sudovoho kontrolyu u kryminal'nomu protsesi Ukrayiny* [Tekst] / I. Kuril'chuk [*Some problems of judicial review in the criminal process Ukraine*], *Pidpryemnytstvo, hospodarstvo i pravo – Business, Economy and Law*, 2007, Vol. 11, pp. 146-148. 21. *On the Judicial System and Status of Judges Law of Ukraine on July 07, 2010*. Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>. 22. Horelkina K. H. *Osoblyvosti protsesual'noho statusu slidchoho suddi: porivnyal'nyy analiz* [Tekst] / K. H. Horelkina [*Features of the procedural status of the investigating judge comparative analysis*], *Yurydychnyy chasopys Natsional'noyi akademiyi vnutrishnikh sprav – Features of the procedural status of the investigating judge comparative analysis*, 2013, Vol. 2, pp. 14–19. 23. Halikov A. *Osobennosti instituta sudebnogo obzhalovaniya v dosudebnom proizvodstve* [Tekst] / A. Halikov [*Features institute judicial review of pre-trial*], *Rossijskaja justiciya – Russian justice*, 2003, Vol. 7, pp. 52–54. 24. Gus'kova A.P. *Sudebnoe pravo: istoriya i sovremennost' sudebnoj vlasti v sfere ugolovnoho sudoproizvodstva* [Tekst] : monografija / A. P. Gus'kova, N.G. Muratova [*Judicial law: history and the present of the judiciary in criminal proceedings*], Moscow, IG “Jurist” Publ., 2005, 176 p.